

Petroleum University of Technology
Tehran Faculty of Petroleum
Department of Oil & gas Law

**Conditions, requirements and sanctions of optimal
production of oil and gas in the Iranian legal system.**

By:

Mohsen Mashhadi

Supervisors:

Dr. Mansoor Ahmadnejad, Dr. Seyyed Mostafa Zeynoddin

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN OIL AND GAS LAW**

October 2016

ABSTRACT

Conditions, requirements and sanctions of optimal production of oil and gas in the Iranian legal system.

By

Mohsen Mashhadi

Optimal production is one of those concepts that has been highly a matter of consideration and focus by the legislators and politicians in Iran, while there is no accurate, single definition of the word, “conservation”, from the science of oil engineering’s point of view; that is why there is no access to a correct and clear understanding of the concept and area of the word, regarding which there is no common opinion among the experts of oil industry. In this project, it has been attempted to totally specify the legislator’s considered definition of the optimal production regarding the different legal articles and to evaluate the legal executive requirements and guarantee in the oil contracts; therefore, it has been reasoned that the legislator has taken two main standards for the optimal production into account: First, optimal extraction of the natural resources; second, maximizing the economic value of production out of the resources.

چکیده

تولید صیانتی از جمله مفاهیمی است که مورد توجه فراوان قانون گذاران و سیاستمداران در ایران قرار گرفته و همواره مورد تأکید بوده است، این در صورتی است که از دیدگاه علم مهندسی نفت تعریفی دقیق و واحد از واژه صیانت صورت نگرفته و همچنین این واژه ترجمه ای از زبان بیگانه نیست به همین دلیل درک صحیح و روشنی از مفهوم و گستره این واژه در دسترس نبوده و در این خصوص میان متخصصان و صاحب نظران صنعت نفت اشتراک نظر وجود ندارد. در این پژوهش سعی گردیده با توجه به مواد قانونی مختلف، تعریف موردنظر قانون گذار از تولید صیانتی کاملاً مشخص گردیده و الزامات و ضمانت اجراهای حقوقی وضع شده در خصوص آن در قراردادهای نفتی مورد ارزیابی قرار گیرد؛ از این رو در این نوشته استدلال گردیده که قانون گذار برای تولید صیانتی دو معیار اصلی در نظر گرفته است: اول، برداشت بهینه از منابع طبیعی که مفهومی فنی و در حیطه و فرایند مدیریت مخازن است و پایداری فشار مخزن در خلال عمر آن از مهم ترین مصادیق آن به شمار می رود. و دوم، حداکثر سازی ارزش اقتصادی تولید از منابع که این امر نیز با توجه به قانون اصلاح قانون نفت و سیاست های بالادستی صنعت نفت و گاز می بایستی از طریق تبدیل نفت خام به فرآورده و محصول نهایی صورت پذیرد؛ بنابراین هرگونه برنامه ریزی برای اجرای تولید صیانتی می بایستی شامل این دو معیار باشد.